

Poemul

există poeme nisip
le aduni sub pleoape
dar îți curg mai apoi printre gene

există poeme zăpadă
candide și imaculate dar reci
ai fi putut modela un trandafir
sau poate un fluture din ele
dar cum le îmbrățișezi în priviri
se topesc

există poemul piatră
oval și neted
în el trebuie să-ți fixezi ochii
asemeni unor dălți ascuțite
și să începi să scrijelești
până când acestea nu vor învăța
să rostească vorba ta
numele tău
le aduci apoi în tine
și ochiul tău devine altar

Exchange

când ploaia pe sârme de stâlp
își atârna draperiile ude
în troleibuzul enorm ca o șură
rămasei doar eu și cu moartea

vârful limbii ei ascuțit
semn îmi făcuse să vin lângă dânsa
de după geană mi-am scos și eu fisa
și-am mers printre rânduri ca un treaz amețit

subsuorile ei ascundeau un paner cu coji de lămâie
buzele ei asemenea unei enorme ridichi
i-am spus că-s abonat la versul cu rimă
iar ea a zâmbit ea mi-a zis
c-ar putea să-mi dea trupul pe-o seară
să-l strâng între unghii până la sânge
în schimb pe-o aripă și trei dinți de înger

ADRIAN GAVRILIUC

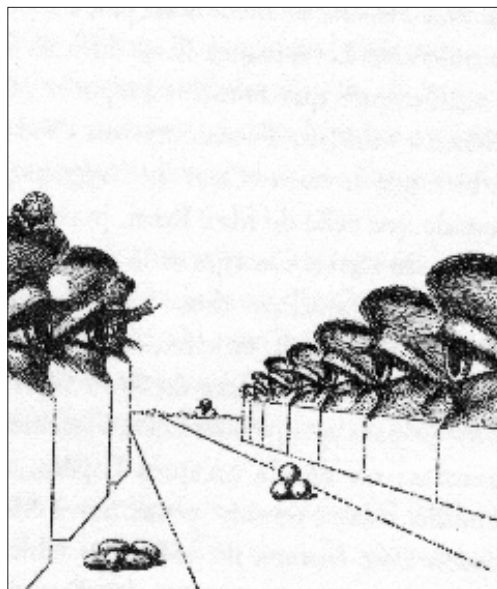
Ultimul dans

ochii tăi atrofiați de lumină
dacă m-aș ascunde în ei
aș vedea stelele ziua

atins de răceala
figurinelor din noi
scrijelite în gheață
îți cer ultimul dans
și fie cum spui tu
al iubirii

prinși trup de trup
ca nuca în caramelă
să dansăm până când
luna din ape
se va reflecta

în cer

Generaționism

Disper

această iarnă fără de ninsoare
în lumea de-aci și cea de dincolo
am să privesc prin sfărâmate ocheane
am să mă caut am să mă....
pierdutul de mine

sau poate și aici e o insuflare
și îngerul meu cu ferestre în privire
am să-mi ies din minți și nu o să îmi mai pese
de tine de mine de iarna aceasta
fără de ninsoare

dar până atunci plânge golul în mine
vopseaua măștii de nervi se dărâmă
ca un pește de gât sunt prins de semnul întrebării
vreau să-mi ies din minți
vreau să uit de toate
în iarna aceasta fără de ninsoare

Îngeri strangulați

ca după o iarbă tare
cerneala îmi umple irișii
când ziua pe picioare colanți negri își trage...

sunt un arici cu blana întoarsă
moartea mă așteaptă scuișând semințe
când eu ferecat în pătrat mă cutremur...

tu n-o să mergi niciodată pe apă
nici eu nicidecum nu voi sfârși poemul
rămânem cu aripi de foi de ziare în spate...

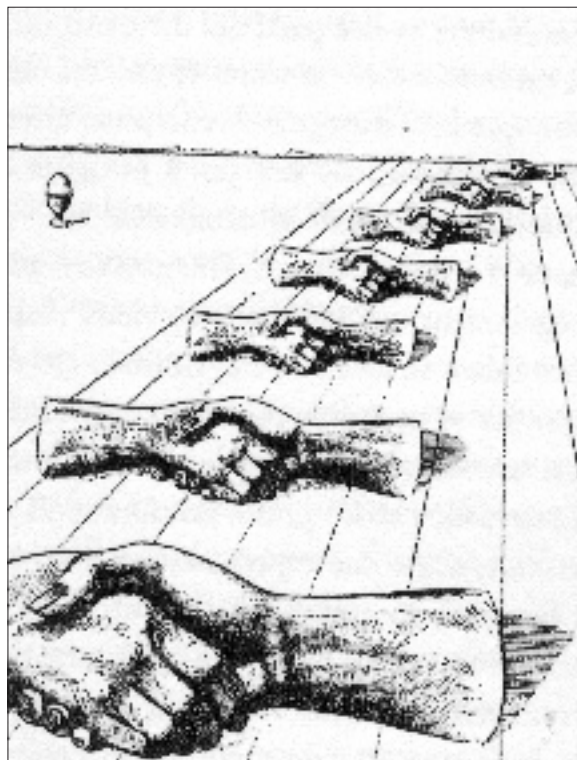
atâta vopsea aruncată „aiurea” pe pânză
atâta hârtie crispată și ruptă
nimic dacă înțelegi
pleacă și te ucide
(definitiv)...

Geneza_x

când eva
virilă și goală
a rupt cu gura
mărul roșu
a și scuișat îndată
îmbucătura avea
un vierme

Singur de mine

lumina-și lipește obrazul de geamuri
toamnă scriind versuri pe cutii de carton
tăcerea ascute creioane-n tăcere
vreau singur să fiu azi chiar singur de mine
o muzică rock ca în ceai o lămâie
bărbatul desculț mi-a abandonat trupul
îngerul meu cu palme pătate de sânge
vreau singur să fiu azi chiar singur de mine
copii care plâng nenăscuți sub placentă
iubiri ca florile prinse-n coroană
minerilor mei le-am dat zi de odihnă
azi vreau singur să fiu chiar mai singur de mine

Pact